

اوکراین به یک انتخابات نیاز دارد

سیاست ایالات متحده و ناتو در سه سال اخیر، بر پرهیز از مذاکرات صلح با روسیه و پیگیری یک پیروزی نظامی فرضی در اوکراین، بر پایه دفاع از دموکراسی استوار بوده است. این استدلال مطرح شده که اوکراین دموکراسی پویا و ارزشمندی دارد و حفظ آن به هر قیمتی، از جمله هزینه‌های سنگین انسانی، ویرانی‌های فیزیکی و تخریب اقتصادی که این کشور به دلیل این سیاست متحمل شده، ضروری است. با این حال، اکنون رسانه‌ها و تحلیلگران غربی از این ایده که اوکراین ممکن است مجبور به پایبندی به الزامات دموکراسی شود، دچار وحشت شده‌اند. اوکراین قرار بود سال گذشته انتخابات ریاست جمهوری برگزار کند، اما پس از اعلام حکومت نظامی توسط دولت در فوریه ۲۰۲۲، این انتخابات به تعویق افتاد.

مذاکرات صلح، پیچیدگی‌های بیشتری به این موضوع افزوده است. گزارش‌هایی مبنی بر احتمال برگزاری انتخابات در اوکراین به عنوان بخشی از یک طرح سه مرحله‌ای برای پایان جنگ منتشر شده است. هر چند که هنوز مشخص نیست که آیا این موضوع به طور جدی در حال بررسی است یا خیر، اما با توجه به نگرانی شدید حامیان جنگ از نزدیک می‌توانست با برگزاری انتخابات در آینده نزدیک می‌توانست با استقبال فراوان مواجه شود؛ انتخاباتی که نه تنها به اوکراین فرصت می‌داد شایستگی‌های دموکراتیک خود را نشان دهد، بلکه ادعای دونالد ترامپ مبنی بر «دیکتاتور» بودن زلنسکی را نیز رد می‌کرد.

اما در عوض، در نگاه تحلیلگران و رسانه‌های غربی اکنون برگزاری انتخابات دموکراتیک در اوکراین نه تنها غیرممکن، بلکه خطرناک، غلط و حتی بخشی از یک توطئه شوم کرملین به شمار می‌آید. چهره‌های رسانه‌های غربی، مانند پیتر مورگان و تحلیلگران توییتری، ایده برگزاری انتخابات را «مزخرف» و «فراتر از مسخره» خوانده‌اند و به موانع موجود در شرایط جنگی و اشغال بخشی از خاک اوکراین اشاره کرده‌اند. حتی این پیشنهاد مطرح شده که کرملین ممکن است در هر انتخاباتی دستکاری کرده و تلاش کند زلنسکی را ترور کند. به نظر می‌رسد که غرب در حمایت از دموکراسی اوکراین دچار پارادوکس شده است. از یک سو، بر دموکراتیک بودن اوکراین تأکید می‌کند و از سوی دیگر، از برگزاری انتخاباتی که می‌توانست این ادعا را تقویت کند، ابراز نگرانی می‌کند. این نوع گفت‌وگو، فراتر از شبکه‌های اجتماعی، به گزارش‌های رسانه‌ای نیز راه یافته است. روزنامه تلگراف پیش‌بینی کرد که «روسیه از این انتخابات برای برکناری رهبر جنگی اوکراین و جایگزینی او با یک نامزد طرفدار پوتین که با شرایط صلح مطلوب مسکو موافقت کند، بهره‌برداری خواهد کرد.»

گاردین نیز هشدار داد که «ممکن است نامزدهایی برای پیشبرد منافع روسیه ظهور کنند.» به ناگاه، انتخابات به تهدیدی برای دموکراسی و کسب آرای عمومی به مخاطره‌ای برای مشروعیت تبدیل شده است. این پرسش مطرح می‌شود که آیا مخالفت جنگ‌طلبان با مذاکره و اصرار بر ادامه جنگ، ناشی از دغدغه‌های واقعی دموکراتیک است یا تبلیغ دموکراسی صرفاً ابزاری برای طولانی‌تر کردن جنگ به شمار می‌رود؟ دلایل ارائه‌شده برای توجیه این تناقض، چندان مستحکم نیستند. درست است که بریتانیا در جریان جنگ جهانی دوم، انتخابات را به تعویق انداخت اما ایالات متحده در همان دوره جنگ، انتخابات برگزار کرد؛ همان‌طور که متحدان آمریکا نظیر کانادا، استرالیا و نیوزیلند نیز به برگزاری انتخابات مبادرت ورزیدند. صحیح است که یک نظرسنجی که حدود یک سال پیش انجام شده، نشان می‌دهد که شهروندان اوکراینی ترجیح می‌دهند انتخابات پس از لغو حکومت نظامی برگزار شود. با این حال، به اذعان کارشناسانی همچون ولودیمیر ایشچنکو، ایوان کاجانوفسکی و جرارد تول، نظرسنجی‌ها در اوکراین جنگ‌زده، با مشکلات روش‌شناختی عمیقی مواجه‌اند؛ از جمله ناتوانی در تماس تلفنی با شهروندان و فشارهای اجتماعی و محدودیت‌های ناشی از جنگ بر آزادی بیان. پذیرش نظرسنجی‌های زمان جنگ به عنوان معیار دقیق و معتبر افکار عمومی اوکراین، در حالی که اجازه دادن به کل جمعیت برای ابراز اراده خود از طریق رای مخفی (حداقل طبق طرح پیشنهادی برگزاری انتخابات در زمان آتش‌بس) غیرممکن و غیرقابل اعتماد تلقی می‌شود، دشوار است. بدیهی است که مسکو تلاش خواهد کرد در هر انتخاباتی در اوکراین مداخله و بر نتیجه آن تأثیر بگذارد. اما همان‌طور که می‌دانیم با استناد به انتخابات ۲۰۰۴ اوکراین، هیچ انتخاباتی در این کشور مصون از مداخله احتمالی روسیه نخواهد بود. اگر این دلیل موجهی برای تعویق نامحدود انتخابات باشد، به معنای تعلیق دائمی دموکراسی خواهد بود.

محمدحسین لطفالهی

خبرنگار بین‌الملل

انتخابات پارلمانی آلمان در شرایطی به پایان رسید که دموکرات مسیحی‌ها (CDU/CSU) به‌رغم عملکرد پایین‌تر از حد انتظار از پیروزی خود خوشحالند، سوسیال دموکرات‌ها (SPD) پس از تجربه بدترین شکست قرن این حزب به تغییر و بازسازی فکر می‌کنند و حزب راست افراطی آلترناتیو برای آلمان (AFD) سرخوش از تاریخ‌سازی، رویای پیروزی در انتخابات سراسری آینده را در سر می‌پروراند.

فردریش مرتس، صدراعظم آینده آلمان و رهبر حزب دموکرات مسیحی شامگاه یکشنبه ۲۳ فوریه پس از نهای شدن پیروزی در انتخابات هشدار داد که کار پیش روی او و همکارانش آسان نخواهد بود. مرتس گفت: «مهم‌ترین کار اکنون این است که هر چه سریع‌تر، با ایجاد یک ائتلاف پارلمانی حائز اکثریت کرسی‌ها، دولتی کارآمد تشکیل دهیم.»

حزب دموکرات مسیحی در حالی در انتخابات اخیر ۲۸/۵ درصد آرا را کسب کرد که بر اساس نظرسنجی‌ها انتظار می‌رفت این حزب بیش از ۳۰ درصد کل آرا را از آن خود کند. شگفتی اصلی این انتخابات، آرای حزب راست افراطی آلترناتیو برای آلمان بود که با تمرکز بر موضوع مهاجرت و صحبت از ضرورت ایجاد تغییرات اساسی در ساختار سیاسی آلمان موفق شد رشد خیره‌کننده‌ای را در مقایسه با انتخابات سراسری قبلی به ثبت برساند و با ۲۰/۸ درصد آرا بالاتر از سوسیال‌دموکرات‌ها در جایگاه دوم قرار گیرد.

در این انتخابات، سوسیال‌دموکرات‌ها به رهبری اولاف شولتز، صدراعظم فعلی آلمان بدترین نتیجه خود را در انتخابات سراسری طی بیش از ۷ دهه گذشته کسب کردند و با ۱۶/۴ درصد سوم شدند. سوسیال‌دموکرات‌ها تنها حزبی نبودند که در این انتخابات تنبیه شدند و به نسبت انتخابات قبلی سهم کمتری از آرا را به خود اختصاص دادند. سبزه‌ها که در انتخابات گذشته با ۱۴/۷ درصد آرا در جایگاه سوم قرار داشتند این بار با ۱۱/۶ درصد در جایگاه چهارم ایستادند و دموکرات‌های آزاد که تا ماه نوامبر بخشی از ائتلاف تشکیل‌دهنده دولت بودند هم با ناکامی در دست یافتن به حد نصاب ۵ درصد آرای کل از ورود به پارلمان بازماندند.

حزب چپ (Die Linke) نیز موفق شد با کسب ۸/۷۷ درصد آرا، به پارلمان راه پیدا کند و رشد قابل توجهی را نسبت به دوره قبل به ثبت برساند.

سیستم انتخاباتی خاص آلمان و تقسیم کرسی‌ها

در آلمان سیستم خاص انتخاباتی باعث می‌شود که کرسی‌ها دقیقاً بر اساس سهم هر حزب از آرای عمومی تقسیم نشود. با تغییرات اخیر در قانون انتخابات این کشور نیز که با هدف کاهش تعداد کرسی‌ها و تغییر شیوه تقسیم‌بندی کرسی‌ها میان احزاب صورت گرفته، شرایط تا حدی پیچیده‌تر شده است. براساس گزارش **یورونیوز**، انتخابات بوندستاگ، پارلمان فدرال آلمان، هر چهار سال یک بار برگزار می‌شود. افراد بالای ۱۸ سال واجد شرایط رای دادن هستند و حوزه‌های رای‌گیری بین ساعت ۸ صبح تا شش عصر به وقت محلی باز می‌شوند. این در حالی است که بسیاری از رای‌دهندگان تصمیم گرفته‌اند قبل از روز انتخابات رأی خود را از طریق پست ارسال کنند.

رای‌دهندگان مستقیماً صدراعظم خود را انتخاب نمی‌کنند، اما نتیجه رأی آنها در نهایت تعیین می‌کند که چه کسی حکومت کند. احزاب پیش از انتخابات کاندیداهای صدراعظمی را معرفی می‌کنند. هر رای‌دهنده در روز رای‌گیری دو پاکت و دو برگه رای دریافت می‌کند. اولین رای برای انتخاب از بین نامزدهایی است که در حوزه انتخابیه رأی‌دهنده ثبت‌نام کرده‌اند. در سراسر آلمان ۲۹۹ حوزه انتخابیه وجود دارد. نامزدی که بیشترین آرا را در یک حوزه معین کسب کند، یکی از ۶۳۰ کرسی پارلمان را براساس سیستم اول به دست می‌آورد. برگه رای دوم برای گزینش یک حزب سیاسی است. این رای‌گیری در سطح ایالت فدرال رأی‌دهنده برگزار می‌شود. این رای مهم‌ترین رای به حساب می‌آید، زیرا تعیین می‌کند که چگونه کرسی‌های بوندستاگ بین احزاب، براساس نمایندگی تناسبی، توزیع شوند.

با این حال یک مشکل وجود دارد: یک حزب نمی‌تواند در بوندستاگ نماینده داشته باشد مگر اینکه پنج درصد را در رای‌گیری دوم در سطح ملی کسب کند یا سه نامزدش مستقیماً در رای‌گیری اول پیروز شوند.

حزب چپ در سال ۲۰۲۱ با کسب سه کرسی از بین نامزدهایی که مستقیماً انتخاب شده‌اند توانست به بوندستاگ راه یابد بدون اینکه حدنصاب پنج درصد را کسب کرده باشد. حزب چپ (دی لینکه) در آن رای‌گیری ۴/۹ درصد آرا را به دست آورده بود.

حدنصاب پنج درصد برای جلوگیری از تکثر زیاد احزاب و حضور احزاب بسیار کوچک در پارلمان گذاشته

آلترناتیو برای آلمان: بزرگترین برنده انتخابات سراسری آلمان حزب

آلترناتیو برای آلمان حزب

موفق شد رای خود را از ۱۰/۴ درصد به ۲۰/۸ درصد برساند. تمرکز این حزب بر مخالفت با ورود مهاجران، بهبود وضعیت اقتصادی و برقراری روابط دوستانه با روسیه توانست بیش از ۱۰ میلیون نفر از رای‌دهندگان آلمانی را قانع کند که به آن‌ها رای دهند.

بر اساس روایت دویچه‌وله، این حزب در دوره اخیر انتخابات توانسته نظر بسیاری از کسانی را که در دوره‌های قبل به احزاب دیگر رای داده بودند، به خود جلب کند. بیش از ۱ میلیون از کسانی که دوره گذشته به دموکرات مسیحی‌ها و ۷۲۰ هزار نفر از کسانی که به سوسیال‌دموکرات‌ها رای داده بودند، این بار آلترناتیو برای آلمان را انتخاب کردند.

ریچل ریتزو، پژوهشگر مسائل اروپا در شورای آتلانتیک می‌نویسد: «بزرگترین برنده انتخابات یکشنبه قطعاً حزب آلترناتیو برای آلمان است. این حزب که اندکی بیش از ۱۰ سال از تأسیس آن می‌گذرد، تاکنون در حاشیه سیاست دموکرات مسیحی‌ها و سوسیال‌دموکرات‌هاست. این دو

با توجه به اینکه تعداد کرسی‌های هیچ کدام از احزاب به ۳۱۶ نمی‌رسد، برای تشکیل دولت احزاب نیاز به ائتلاف دارند. حزب برنده انتخابات یعنی دموکرات مسیحی‌ها مأمور به تشکیل دولت می‌شوند و مهلتی محدود به آن‌ها داده می‌شود تا در گفت‌وگو با سایر احزاب بتوانند موافقت آن‌ها را برای تشکیل ائتلاف جلب کنند.

بر اساس گزارش دویچه‌وله، گفت‌وگوها برای تشکیل ائتلاف از یک روز بعد از اعلام نتایج انتخابات شروع شده است. فردریش مرتس، رهبر حزب دموکرات مسیحی و صدراعظم آینده آلمان پیش از انتخابات متعهد شده بود که فارغ از نتیجه انتخابات، این حزب حاضر به ائتلاف با حزب «آلترناتیو برای آلمان» برای تشکیل دولت نخواهد بود.

در چنین شرایطی محتمل‌ترین سناریو برای تشکیل دولت آینده آلمان، شکل‌گیری ائتلافی دو حزبی میان دموکرات مسیحی‌ها و سوسیال‌دموکرات‌هاست. این دو

شده است. در گذشته «کرسی‌های برجسته» در ساختار انتخابات وجود داشت و مختص احزابی بود که تعداد کرسی‌هایشان در رای‌گیری اول بیشتر از رای‌گیری دوم بود. این کرسی‌ها برای ایجاد توازن بین احزاب تقسیم می‌شدند. در این دوره و با اصلاح قانون انتخابات این کرسی‌ها حذف شده‌اند.

این کرسی‌ها یکی از جنبه‌های جنجالی و مسئله‌ساز انتخابات آلمان محسوب می‌شدند زیرا باعث افزایش تعداد کرسی‌های پارلمان شده بودند. در انتخابات سال ۲۰۲۱ تعداد کرسی‌های بوندستاگ به خاطر «کرسی‌های برجسته» به ۷۳۵ کرسی رسید که یک رکورد محسوب می‌شد.

در انتخابات اخیر، دموکرات مسیحی‌ها و سوسیال مسیحی‌ها مجموعاً ۲۰۸ کرسی را کسب کردند. آلترناتیو برای آلمان حائز ۱۵۲ کرسی شد. سوسیال دموکرات‌ها ۱۲۰ کرسی، سبزه‌ها ۸۵ کرسی و حزب چپ نیز ۶۴ کرسی را به دست آوردند.

احتمال تشکیل کدام ائتلاف‌ها بیشتر است؟

با توجه به اینکه تعداد کرسی‌های هیچ کدام از احزاب به ۳۱۶ نمی‌رسد، برای تشکیل دولت احزاب نیاز به ائتلاف دارند. حزب برنده انتخابات یعنی دموکرات مسیحی‌ها مأمور به تشکیل دولت می‌شوند و مهلتی محدود به آن‌ها داده می‌شود تا در گفت‌وگو با سایر احزاب بتوانند موافقت آن‌ها را برای تشکیل ائتلاف جلب کنند.

بر اساس گزارش دویچه‌وله، گفت‌وگوها برای تشکیل ائتلاف از یک روز بعد از اعلام نتایج انتخابات شروع شده است. فردریش مرتس، رهبر حزب دموکرات مسیحی و صدراعظم آینده آلمان پیش از انتخابات متعهد شده بود که فارغ از نتیجه انتخابات، این حزب حاضر به ائتلاف با حزب «آلترناتیو برای آلمان» برای تشکیل دولت نخواهد بود.

در چنین شرایطی محتمل‌ترین سناریو برای تشکیل دولت آینده آلمان، شکل‌گیری ائتلافی دو حزبی میان دموکرات مسیحی‌ها و سوسیال‌دموکرات‌هاست. این دو

حزب مجموعاً ۳۲۸ کرسی را در اختیار دارند. این احتمال وجود دارد که دموکرات مسیحی‌ها بخواهند ائتلاف بزرگتری را تشکیل دهند، مذاکراتی برای تشکیل ائتلاف سه‌حزبی با حضور سوسیال‌دموکرات‌ها و سبزه‌ها داشته باشند.

تحقق سناریوهای دیگر برای ائتلاف بعید به نظر می‌رسد. اگر دموکرات مسیحی‌ها بخواهند با سوسیال‌دموکرات‌ها ائتلاف کنند، تنها گزینه پیش روی آن‌ها (به جز ائتلاف با آلترناتیو برای آلمان) تشکیل ائتلاف سه‌حزبی با سبزه‌ها و حزب چپ (دی لینکه) است. با توجه به اختلاف عقاید عمیق میان دموکرات مسیحی‌ها و حزب چپ، تشکیل ائتلاف دو حزبی با سوسیال‌دموکرات‌ها گزینه منطقی‌تری برای دموکرات مسیحی‌ها محسوب می‌شود.

برنده‌های انتخابات

آلترناتیو برای آلمان: بزرگترین برنده انتخابات سراسری آلمان حزب آلترناتیو برای آلمان بود. این حزب موفق شد رای خود را از ۱۰/۴ درصد به ۲۰/۸ درصد برساند. تمرکز این حزب بر مخالفت با ورود مهاجران، بهبود وضعیت اقتصادی و برقراری روابط دوستانه با روسیه توانست بیش از ۱۰ میلیون نفر از رای‌دهندگان آلمانی را قانع کند که به آن‌ها رای دهند.

بر اساس روایت دویچه‌وله، این حزب در دوره اخیر انتخابات توانسته نظر بسیاری از کسانی را که در دوره‌های قبل به احزاب دیگر رای داده بودند، به خود جلب کند. بیش از ۱ میلیون از کسانی که دوره گذشته به دموکرات مسیحی‌ها و ۷۲۰ هزار نفر از کسانی که به سوسیال‌دموکرات‌ها رای داده بودند، این بار آلترناتیو برای آلمان را انتخاب کردند.

ریچل ریتزو، پژوهشگر مسائل اروپا در شورای آتلانتیک می‌نویسد: «بزرگترین برنده انتخابات یکشنبه قطعاً حزب آلترناتیو برای آلمان است. این حزب که اندکی بیش از ۱۰ سال از تأسیس آن می‌گذرد، تاکنون در حاشیه سیاست

برنده‌ها و بازنده‌های انتخابات آلمان

نگاهی به آثار انتخابات آلمان بر سیاست داخلی و خارجی برلین

